

Köylü Kadını

— conı · 28 Nisan 2013

(Tem. 2009-Yelli köyü)

Ananın sütü gibi helâldir ekmeğin de, aşın da,
Çile ile tanışırın daha çocuk yaşında.
Huri gibi güzellik var gözlerinde, kaşında.
Türlü, türlü sıkıntılar dolaşiyor başında.

Yaz güneşi yakar bedenini, ekinleri biçersin,
Bulur isen testilerden soğuk sular içersin.
Çoğu kez gönül verip, mecbur olur geçersin.
Baskı ile sevmediğin birini, mecbur olur, seçersin.

Uzun süre beyazlara bürününce,ovaların, yamaçların tepesi,
Senin gibi çilekeştir köylülerin ebesi.
Doğurturken çocuğunu, doktorsuzluk sebebi,
Bazen yolcu olursun,dönüşü yoktur, ebedî.

En büyük güvencendir,bilezikle, gerdanlık,
Elden gidiverir, söz verince bir anlık,
Çeyizlerle dolu olsa da, süslü bir sandık,
Düşünürsün acı, acı, sonun ise karanlık.

Dağ , bayır odun ve ot toplar, yüklenirsin sırtına,
İster kar yağsın, bora essin, ister fırtına,
Günlük, haftalık değil belki ayda bir yuna,
Her kafadan bir ses çıkar, sanki curcuna.

(Şiirlerime güzel sesiyle değer kattığı için
Güzin hanıma teşekkürler)